

A.W. SCHACK VON STAFFELDT

1769-1826

Indvielsen

- 1 Jeg sad paa Pynten ved Sundets Bred,
Himlene smilte,
Og saae med Længsel i Dybet ned,
Bølgerne hvilte,
Da hælded' Solen til Havets Bryst
og rundtom rødnede Luft og Kyst.
- 2 Og brat fra Skyen en Strengleeg
Anelsen vakte,
I Aftenrøde Musen nedsteeg,
Harpen mig rakte,
Og raskt et brændende Kys mig gav,
Nedsynkende i det luende Hav.
- 3 Da rundt en anden Natur der blev,
Vindene talte;
Fra Skyer, som blege for Maanen hendrev,
Aanderne kaldte,
Et Hierte slog varmt og kiærligt i Alt,
I Alt mig vinked' min egen Gestalt.
- 4 Dog blev fra nu for Tanke og Trang
Jorden et Fængsel;
Vel lindrer ved Anelse, Dröm og Sang
Hiertet sin Længsel,
Dog brænder mig Kysset, jeg kiender ei Fred
Förend jeg drager Himlene ned!

284 A. W. SCHACK VON STAFFELDT:
INDVIELSEN
Fra „Digte“, 1804.

2: *Musen*, en af de ni muser, digtekun-
stens gudinde. – 3: *Gestalt*, skikkelse.